

6. Ухвала Новоодеського районного суду Миколаївської області № 482/1464/13-к від 10 грудня 2013 р.: [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/35925568>

7. Ухвала Ясинуватського міськрайонного суду Донецької області № 0555/62/2012 від 11 червня 2013 р.: [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/32842855>

Литвин В.В.

*лейтенант міліції,
науковий співробітник,*

*Навчально-науковий інститут підготовки фахівців
для підрозділів міліції громадської безпеки, психологічної служби
та Національної гвардії України
Національної академії внутрішніх справ*

МОТИВАЦІЯ ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО

Новий час чітко показує новий психологічний образ професіонала, який матиме здатність до особистісного та професійного зростання в динамічних умовах, до самостійного професійного зростання і особистої відповідальності; подолання соціальних і професійних стереотипів.

Обираючи професію поліцейського людина, насамперед, керується внутрішньою мотивацією. Мотивація є динамічним процесом фізіологічного та психологічного плану, керуючим поведінкою людини, який визначає її організованість, активність і стійкість [3, с. 73].

Індивід за своїм внутрішнім переконанням, цілями, намірами, потребами та інтересами може вже мати стійку позицію по вибору своєї професії. Сукупність всіх, вище перерахованих, елементів складає професійне самовизначення. Саме в підлітковому віці людина опиняється перед необхідністю вибору професії [1, с. 67].

Завдяки своїм здібностям людина реально оцінює свої можливості діяльності в тій чи іншій професії. Наприклад, хороша фізична форма підкреслює цікавість до вибору професії поліцейського, а саме: служби в спеціальних підрозділах Міністерства внутрішніх справ, виконання бойових спеціальних операцій, тощо. Виявлення здібностей – підкреслює інтерес до вибору професії. Інтереси можуть бути будь-які: від аспектів методу та способу розшуку злочинця до правомірності застосування превентивних заходів поліцейськими.

Опинившись перед вибором професії, особа починає керуватися своїми внутрішніми мотивами. Згідно типологізації вченого Роша А.Н.

виділяють чотири групи професійних мотивів: стійкий інтерес до служби; прагнення стати працівником поліції під впливом сім'ї; під впливом книг та фільмів; коротка мотивація [2, с. 76-79].

Спираючись на дану типологізацію потрібно відмітити, що стійкий інтерес до служби може проявлятися у визначенні завдань самої поліції; до системи взаємодії поліції з громадськістю; прагненні допомоги ошуканим громадянам; здійсненні охорони громадського порядку, виявленню і покаранню правопорушників.

Прагнення стати працівником поліції під впливом сім'ї цілком поширене в наш час. Діти, які ростуть в сім'ях поліцейських, вже мають певне уявлення про позитивні і негативні сторони роботи в поліції. Батьки, рідні та знайомі стають їм прикладом для наслідування. Діти, загиблих при виконанні працівників поліції, можуть виявити бажання продовжувати сімейні традиції та працювати в тому підрозділі поліції де працювали їхні батьки. Проте бувають випадки, коли підлітки не виявляють бажання працювати в органах внутрішніх справ, але авторитарність батьків грає важливу роль і діти змушені вибирати ту чи іншу професію.

Дехто, після перегляду певних кінофільмів про боротьбу зі злочинністю, про роботу в спеціальних підрозділах поліції або ж прочитавши певний детектив відразу обирає роботу в одному із спеціальних служб та підрозділів поліції.

Деякі просто вирішили спробувати свої сили в даній професії. Маємо змогу побачити це на прикладі нової патрульної служби Києва. Будь-хто, від IT-менеджера до офіціанта мав можливість спробувати свої сили і пройти відбір. І, слід зазначити, що влаштувавшись в поліцію їм вдається завойовувати повагу і підвищувати рівень довіри громадян до всієї поліції. При цьому мотивуючись високим ступенем відповідальності, просуванням по службі, можливістю ділового зростання або значною заробітною платою.

Зрозуміло, що перед вибором професії поліцейського, людина слабо усвідомлює сенс та важкість професійної діяльності. Та в період навчання, стажування і маючи вже певний досвід, може чітко визначитись чи готова вона до служби в структурі поліції.

Роботу в органах внутрішніх справ не назвеш легкою. Вона має свої специфічні особливості: ненормований робочий день, високий ризик для життя і здоров'я, тощо. Потрібно зазначити що від психологічно обґрунтованого вибору професії залежить формування мотивації навчання й адаптація до умов праці в поліції. В свою чергу успішна й повна професійна адаптація сприяє формуванню позитивної мотивації для наступної трудової діяльності.

Отже, велику роль у виборі професії грає професійне покликання, яке полягає у пристрасі до певної професії та оцінки своїх можливих

здібностей та можливостей оволодіння нею. Слід підкреслити, що керуючись саме своїми інтересами, здібностями та цінностями людина формує певний еталон, який в подальшому є стимулом її формування та вдосконалення.

Список використаних джерел: :

1. Волков Б.С. Психология юности и молодости. Учебник для вузов. – М.: Трикта, 2006. – 256 с.
2. Роша А.Н. Профессиональная ориентация и профессиональный отбор в органах внутренних дел. Учебное пособие. – М.: Изд-во Акад. МВД СССР, 1989. – 237 с.
3. Волковицкий Г.А. Мотивация военно-профессионального самосовершенствования. – М.: Изд-во Атлас, 1994. – 73 с.

Поліщак Н.І.

аспірант,

*Львівський державний університет внутрішніх справ
Міністерства внутрішніх справ України*

**ЩОДО ПИТАННЯ НОРМАТИВНОГО ЗАКРІПЛЕННЯ
ТА РЕГУЛЮВАННЯ ІНСТИТУТУ СУДОВИХ ВИТРАТ
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ
ЗА КПК ЗАРУБІЖНИХ ДЕРЖАВ**

На сьогоднішній день наша держава, як повноправний член світового співтовариства послідовно запроваджує в дію міжнародно-правові акти, а це в свою чергу вимагає приведення національного кримінального процесуального законодавства у відповідність до загальноновизнаних міжнародних норм, що в свою чергу потребує вирішення багатьох правових проблем і завдань. Власне, це стосується і вдосконалення інституту судових витрат у кримінальному провадженні.

Отже, пропонується розглянути питання регулювання інституту судових витрат у кримінальному процесуальному законодавстві інших держав. Так, наприклад, в КПК Російської Федерації питання судових витрат регулюється статтями 131-132, де вказано на те, що саме відноситься до судових витрат, а також зазначається порядок їх стягнення. Так, до судових витрат КПК цієї держави відносить ті витрати, які пов'язані із кримінальним провадженням і які компенсуються за рахунок коштів федерального бюджету або коштів учасників кримінального провадження, зокрема: 1) суми, які виплачуються потерпілому, свідку, їх законним представникам,